

בש"פ 5499/18 - מדינת ישראל נגד אבנر הררי

בבית המשפט העליון

בש"פ 5499/18

כבוד השופט יי' וילנר

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נגד

אבנר הררי

המשיב:

בקשה (רביעית) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה –
מעצרים), התשנ"ז-1996

כ"ח באב התשע"ח (9.8.2018)

תאריך הישיבה:

עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

בשם המבקשת:

עו"ד צ'רלי סבר

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה –
עמוד 1

מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**), החל מיום 1.8.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 17-03-53698.

2. עובדות כתוב האישום וההלים המשפטיים פורטו בהרבה בהחלטות קודמות שענין הארץ מעצרו של הנאשם, וכן בהחלטתי בערר שהגיש המשיב בקשר לקיום של ראיותلقאה, ומשכך אחזור על עיקרי הדברים בלבד. ביום 24.3.2017 הוגש נגד הנאשם נאשם 1 בכתב האישום (להלן: **אבייש**), כתוב אישום לבית המשפט המחוזי הכליל חמישה אישומים נפרדים, אשר רק שניים מהם (השלישי והרביעי) מיוחסים גם למשיב – בצוותא עם אבייש, והשלושה הנדרטים מיוחסים לאביש בלבד. האישום השלישי עניינו בהנחה מתען ברכבה של הזמרת מרגלית צנעני, והאישום הרביעי עניינו בהנחה מתען ברכבו של שחון הcadrogel קובי מוסא. בכתב האישום יוחסו למערער בצוותא חדא עם אבייש, העירות הבאות: נסיען רצח; יצור נשק – שתי עירות; נשיאת נשק – שתי עירות; החזקת נשק – שתי עירות; סחיטה באיזומים; וקשירת קשר לביצוע פשע.

3. המדינה טעונה בבקשת כי נשקפת מסוכנות גבואה מהמישיב, אשר נלמדת מעובדות כתוב האישום ומהאישומים אשר יוחסו לו. בנוסף, הפנטה המדינה למסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב, בו העיריר שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבואה להישנות התנהגות אלימה מצד המשיב, שתוצאותיה עשויות להיות בדרגת חומרה גבואה. כמו כן, טעונה המדינה כי מסוכנותו של הנאשם אף מתחזקת נכון עברו הפליל. בקשר לקצב התקדמות ההליך, טעונה המדינה כי עד כה התקיימו 17 ישיבות הוכחות וקבועים עוד 8 מועדים נוספים לשמיית הוכחות, 7 מתוכם בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת. משכך, טעונה המדינה כי נראה שההליך צפוי להתקדם בצורה משמעותית במהלך תקופת ההארכה המבוקשת.

4. המשיב התנגד לבקשת וטען בעיקרו של דבר כי לא נשקפת ממנו מסוכנות, במיוחד לאור חלוף הזמן. כן טען למחדלי חקירה וכרסום בריאות ואף הדגיש כי הגיע בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי בהקשר לכך. עוד עולה המשיב טענות נגד מסקיר שירות המבחן, מהימנותו ומהות העירות בהן מואשם, וכן כי קיימים ציפוי שההליך יתנהל עוד זמן ממושך כ-3 שנים וכי ההליך מתעכב אף בשל צירוף עניינו עם האישומים המיוחסים לאביש, הנאשם 1. לאור כל אלה, סבור המשיב כי הגיע העת לשחררו.

5. לאחר שעניינו בכל החומר הרלבנטי, ושמעתי את בא-כוכ הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגיעו למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

6. כאמור, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לבין שמרתו על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרקי הזמן שחלף מאז נעצר הנאשם, את קצב התקדמות ההליך, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, את חומרת העירה המיוחסת לו, וכן את החשש משימוש הליכי משפט והמלצות הנאשם��ימת הדיון. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 5459/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (19.7.2018); בש"פ 4744/18 מדינת ישראל נ' לביא, פסקה 14 (23.7.2018)).

7. ישום אמות מידת אלה על עניינו מוליך למסקנה, כאמור, כי יש להיעתר לבקשתו, ולהאריך את מעצרו של עמוד 2

המשיב. יש לדוחות את טענתו של המשיב להיעדר מסוכנות. מסוכנותו של המשיב היא גבוהה ביותר, ונלמدة מהמעשים אשר ייחסו לו בכתב האישום, מתקיר שירות המבחן בעניינו ומעברו הפלילי המכבייד מאוד. עם זאת, במסגרת האיזון הכלול בין השמירה על האינטרס הציבורי לבין זכותו של המשיב לחירות, יש לקחת בחשבון אף את קצב התקדמות ההליך. במקורה שלפנינו, נראה כי ההליך מתנהל בקצב משביע רצון. כאמור, עד כה התקיימו 17 מועדי הוכחות וקבעים עוד 8 מועדים נוספים לשמיית הוכחות עד חודש נובמבר 2018. אומנם הצפי לסיום התיק עוד רחוק, אך בשלב זה, ובשים לב למסוכנות הגבואה הנשקפת מהמ回事, לא ניתן לקבוע כי הוסטה נקודת האיזון לכיוון זכותו של המשיב לחירות.

8. אשר על כן, אני מורה על הארצת מעצר של המשיב ב-90 ימים החל מיום 1.8.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 17-03-53698 בבית משפט המחויז תל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ח (9.8.2018).

שופט